

[Boligministeren.]

forbindelse med udformningen af handelsministerens energipolitiske redegørelse til folketinget og energirådets udtalelse af oktober 1976, har det trængt sig på, at der – uden at pådrage det offentlige eller private særlig store byrder – vil kunne opnås betydelige energibesparelser ved en kvalificeret pasning og justering af opvarmnings- og ventilationsanlæg. Byggelovens energibestemmelse foreslås derfor udvidet, således at boligministeren også kan stille krav til drift og vedligeholdelse af sådanne anlæg. Besparelserne forudsætter, at de varmemestre, der passer de større fyr og ventilationsanlæg, har gennemgået en varmemesteruddannelse, og de teknologiske institutters uddannelser må derfor udbygges og gøres obligatoriske. Der er foreløbig ikke planer om at gå længere end til at stille krav om en kvalificeret pasning af større opvarmnings- og ventilationsanlæg.

Med disse bemærkninger skal jeg, idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Socialministeren (Eva Gredal):

Herved tillader jeg mig for folketinget at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af et socialforskningsinstitut.

Der er tale om genfremsættelse af det lovforslag, der blev fremsat for folketinget i oktober 1976, og jeg kan derfor henvise til, hvad jeg sagde ved den første fremsættelse. Mine bemærkninger er citeret i Folketingsstidende 1976–77 sp. 65.

Lovforslaget svarede stort set til de forslag, der blev fremsat i betænkningen om socialforskningsinstitutets fremtidige virksomhed (nr. 754/1975). Forslaget nåede ikke at blive færdigbehandlet af folketinget inden valgets udskrivelse.

Som man måske erindrer, fremsatte jeg efter henvendelse fra Fællesrådet for danske Tjenestemand- og Funktionærorganisationer den 17. december 1976 et ændringsforslag, der tog sigte på at give tjenestemændenes og funktionærernes organisationer repræsentation i socialforskningsrådet på lige fod med Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark.

Dette ændringsforslag er indarbejdet i det forslag, der fremsættes i dag.

Derudover er der nu stillet forslag om at bringe socialforskningsrådets funktionsperiode

i nærmere overensstemmelse med den, der gælder for de statslige forskningsråd under undervisningsministerens ressort, og foreslået en regel om, at socialforskningsrådet skal offentliggøre sin godkendte arbejdsplan.

Endelig er der foretaget en række sproglige ajourføringer af lovtæksten og foretaget en ændring af ikrafttrædelsesdatoen i § 2 til 1. oktober 1977.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Derefter tillader jeg mig for folketinget at genfremsætte forslag til lov om ændring af lov om offentlig sygesikring. (Ændret sammensætning af det centrale forhandlingsudvalg m. m.).

Der har siden den seneste ændring af sygesikringsloven vist sig behov for at foretage mindre, bl. a. redaktionelle, ændringer af den gældende lov. Disse spørgsmål er nu samlet op i lovforslaget.

Sundhedsstyrelsens afgørelser vedrørende enkeltansøgninger om medicintilskud foreslås gjort endelige. Disse afgørelser er truffet på grundlag af en lægelig ekspertise, som man ikke finder socialministeriet er kompetent til i givet fald at tage stilling til. Man skønner, at det heller ikke vil være hensigtsmæssigt at tillægge en anden myndighed en sådan ankebeføjelse.

Der har ikke hidtil efter sygesikringsloven været mulighed for at yde medicintilskud til lægemidler, som ikke er indkøbt på et dansk apotek, bortset fra de tilfælde, som omfattes af rejsesygesikringsordningen. På baggrund af en rekommandation fra Nordisk Råd om nordisk receptgyldighed foreslås nu indført en ordning, således at der af sygesikringen kan ydes refusion i det tilfælde, hvor et lægemiddel er indkøbt i et andet nordisk land end det, hvori recepten er ordineret. Det typiske tilfælde vil være det, hvor en dansker tager til et andet nordisk land og på grund af, at pågældende erkender at ville få behov for medicin under opholdet i udlandet, medbringer en recept fra hjemlandet. Pågældende kan efter forslaget ved hjemkomsten mod forevisning af kvitteret regning modtage refusion i forhold til regningsbeløbet.

Ordningen skønnes kun at få ringe praktisk betydning her i landet, dels på grund af vores rejsesygesikringsordning, dels fordi den kun får anvendelse på det mindre antal medi-